

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਸ਼ਾਂਤੀ ਚਾਹੀਦੀ ਤਾਂ ਅਸਰੀਰੀ ਬਣੇ, ਇਸ ਦੇਹ - ਭਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਹੀ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਆਪਣੇ ਸਵਧਰਮ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹੋ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਯਥਾਰਤ ਯਾਦ ਕੀ ਹੈ? ਯਾਦ ਦੇ ਵਕਤ ਕਿਸ ਗੱਲ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਿਆਨ ਚਾਹੀਦਾ?
- ਉੱਤਰ:-** ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇਹ ਤੋਂ ਨਿਆਰੀ ਆਤਮਾ ਸਮਝਕੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ - ਇਹੀ ਯਥਾਰਤ ਯਾਦ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਦੇਹ ਯਾਦ ਨਾ ਆਏ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ ਗਿਆਨ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ, ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਸਮੁੰਦਰ, ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਨ।
- ਗੀਤ:-** ਤੁਮੇਂ ਪਾਕੇ ਹਮਨੇ.....

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਅਰਥ ਹੀ ਹੈ ਅਹਿਮ, ਮੈਂ ਆਤਮਾ। ਮਨੁੱਖ ਫੇਰ ਸਮਝਦੇ ਓਮ ਮਤਲਬ ਭਗਵਾਨ, ਪਰ ਇਵੇਂ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਓਮ ਮਤਲਬ ਮੈਂ ਆਤਮਾ, ਮੇਰਾ ਇਹ ਸਰੀਰ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹੈ ਨਾ - ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਅਹਿਮ ਆਤਮਾ ਦਾ ਸਵਧਰਮ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤ। ਆਤਮਾ ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਭਾਵੇਂ ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਓਮ ਦਾ ਅਰਥ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅੱਖਰ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਸਾਡਾ ਸਵਧਰਮ ਸ਼ਾਂਤ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਦੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਾਂ। ਕਿੰਨਾ ਸਿੰਪਲ ਅਰਥ ਹੈ। ਲੰਬਾ - ਚੋੜਾ ਕੋਈ ਗਪੇੜਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਵਕਤ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਹੁਣ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਜਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਫੇਰ ਪੁਰਾਣੀ ਕਦੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪੁਰਾਣੀ ਤੋਂ ਫੇਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਕਦੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਇਹ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਵੇ ਦੁਨੀਆਂ ਨਵੀਂ ਕਦੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ? ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਦੱਸ ਨਹੀਂ ਸੱਕਣਗੇ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕਲਯੁੱਗ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਤਿਯੁਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ, ਨਵੀਂ ਨੂੰ ਫੇਰ ਪੁਰਾਣਾ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਵਰ੍ਹੇ ਲੱਗਦੇ ਹਨ? ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਮਨੁੱਖ ਹੋਕੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਇਸਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਨਵਰ ਤੋਂ ਵੀ ਬਦਤਰ। ਜਾਨਵਰ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਕਹਿੰਦੇ ਨਹੀਂ, ਮਨੁੱਖ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਪਤਿਤ ਹਾਂ, ਹੇ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਆਓ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਪਾਵਨ ਅੱਖਰ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਸਵਰਗ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਚਿੰਤਰ ਵੀ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹਨ ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨਵੀਂ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੀ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ ਸਵਰਗਵਾਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਹੈ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨਰਕ। ਇੱਥੇ ਮਨੁੱਖ ਹੈ ਨਰਕਵਾਸੀ। ਕੋਈ ਮਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਗੋਇਆ ਇੱਥੇ ਨਰਕਵਾਸੀ ਹੈ ਨਾ। ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਕਹਿ ਵੀ ਦੇਣਗੇ। ਬਰੇਬਰ ਇਹ ਨਰਕ ਠਹਿਰਿਆ ਪਰ ਬੇਲੇ ਤੁਸੀਂ ਨਰਕਵਾਸੀ ਹੋਵੋ ਤਾਂ ਵਿਗੜ ਪੈਣਗੇ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਮਨੁੱਖ ਹਨ, ਸੂਰਤ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਹੈ ਪਰ ਸੀਰਤ ਬੰਦਰ ਜਿਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਨਾ। ਖ਼ੁਦ ਵੀ ਮੰਦਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਸੁਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ.....ਆਪਣੇ ਲਈ ਕੀ ਕਹਿਣਗੇ? ਅਸੀਂ ਪਾਪੀ ਨੀਚ ਹਾਂ। ਪਰ ਸਿੱਧਾ ਕਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਵਿਕਾਰੀ ਹੋ ਤਾਂ ਵਿਗੜ ਪੈਣਗੇ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਸਿਰਫ਼ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਹੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਹਰ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਕਲਯੁੱਗੀ ਮਨੁੱਖ ਹਨ ਨਰਕਵਾਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸੰਗਮਯੁਗ ਵਾਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ। ਕਿੰਨੀਆਂ ਸਿੰਪਲ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹੋ ਪਾਰ੍ਹ ਵਜਾਉਣ। ਇਸ ਦੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਸਭ ਦੁੱਖੀ ਹਨ ਇਸਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ? ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ - ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ? ਅਰੇ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਨਾ ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮੇਰਾ ਸਵਧਰਮ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਫੇਰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮੰਗਦੇ ਕਿਉਂ ਹੋ? ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਭੁੱਲ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਤਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਦੀਆਂ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਫੇਰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿੱਥੇ ਮਿਲੇਗੀ? ਅਸਰੀਰੀ ਹੋਣ ਨਾਲ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਰੀਰ ਦੇ ਨਾਲ ਆਤਮਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੇਲਣਾ ਚੱਲਣਾ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਤੋਂ ਇੱਥੇ ਪਾਰ੍ਹ ਵਜਾਉਣ ਆਈ ਹਾਂ। ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਰਾਵਣ ਹੀ ਸਾਡਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ। ਕਦੇ ਤੋਂ ਇਹ ਰਾਵਣ ਦੁਸ਼ਮਣ ਬਣਿਆ ਹੈ? ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਵਿਦਵਾਨ, ਪੰਡਿਤ ਆਦਿ ਇੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਰਾਵਣ ਹੈ ਕੌਣ, ਜਿਸ ਦੀ ਅਸੀਂ ਐਫੀਜ਼ੀ ਬਣਾਕੇ ਜਲਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਜਲਾਉਂਦੇ ਆਏ ਹਾਂ, ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪੁਛੇ - ਰਾਵਣ ਕੌਣ ਹੈ? ਕਹਿ ਦੇਣਗੇ ਇਹ ਸਭ ਤਾਂ ਕਲਪਨਾ ਹੈ। ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕੀ ਰਿਸਪਾਂਡ ਦੇਣਗੇ। ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ ਨਾ - ਹੇ ਰਾਮ ਜੀ ਸੰਸਾਰ ਬਣਿਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਕਲਪਨਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਬਹੁਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਕਲਪਨਾ ਦਾ ਅਰਥ ਕੀ ਹੈ? ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਜੇ ਜਿਹੇ ਜਿਹਾ ਸੰਕਲਪ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ

ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਗੋਂ ਕਹਾਂਗੇ ਅਤੇ ਜੇ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਉਹ ਲਗੇ ਅਰਥਾਤ ਸੈਂਤੇਲੇ ਹੋਏ। ਹੁਣ ਸੈਂਤੇਲੇ ਵਾਰਿਸ ਥੋੜ੍ਹੀ ਬਣਨਗੇ। ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਮਾਤੇਲੇ ਵੀ ਹਨ ਤਾਂ ਸੈਂਤੇਲੇ ਵੀ ਹਨ। ਮਾਤੇਲੇ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਪੂਰਾ ਚੱਲਦੇ ਹਨ। ਸੈਂਤੇਲੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲਣਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਮੇਰੀ ਮਤ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲਦੇ ਹਨ, ਰਾਵਣ ਦੀ ਮਤ ਤੇ ਹਨ। ਰਾਮ ਅਤੇ ਰਾਵਣ ਦੇ ਅੱਖਰ ਹਨ। ਰਾਮ ਰਾਜ ਅਤੇ ਰਾਵਣ ਰਾਜ। ਹੁਣ ਹੈ ਸੰਗਮ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਸਭ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰੀਆਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਲਵੋਗੇ? ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲੋਗੇ? ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਹੜੀ ਮਤ? ਬਾਪ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹੀਏ ਫੇਰ ਪਤੀ ਨਾ ਮੰਨੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਿਸਦੀ ਮੰਨਾਂ? ਉਹ ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਪਤੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਤੀ ਤੁਹਾਡਾ ਗੁਰੂ, ਈਸ਼ਵਰ ਆਦਿ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ। ਪਰ ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਸ ਵਕਤ ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਮੰਨਦੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਫੇਰ ਵੀ ਗੁਰੂਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਮੰਦਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਤੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਬਾਹਰ ਨਾ ਜਾਓ, ਅਸੀਂ ਰਾਮ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਕੇ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਫੇਰ ਤੁਸੀਂ ਅਯੋਧਿਆ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਭਟਕਦੀਆਂ ਹੋ? ਤਾਂ ਮੰਨਦੀਆਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਹਨ ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਦੇ ਧੱਕੇ। ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਖਾਣਗੇ, ਕਦੀ ਮੰਨਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਉਹ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਹੈ। ਅਰੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਰਾਮ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਮੰਦਿਰ ਨੂੰ? ਪਰ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹੋ ਭਗਵਾਨ ਆਕੇ ਸਾਡੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਹੀ ਸ੍ਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ ਉਹ ਕਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਰਾਵਣ ਹੀ ਤੁਹਾਡਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਦਾ ਤਾਂ ਵੰਡਰ ਹੈ, ਜੇ ਜਲਾਉਂਦੇ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਮਰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਕੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਇਹ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਵੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਗੋਵਰਮੰਟ ਨੂੰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਸ਼ਿਵ ਤਾਂ ਭਗਵਾਨ ਹੈ ਉਹੀ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਆਕੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਨਰਕਵਾਸੀ ਤੋਂ ਸਵਰਗਵਾਸੀ, ਬੇਗਰ ਤੂੰ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਤਿਤ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹੀ ਸ੍ਵ ਦੇ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹਨ। ਇਸ ਵਕਤ ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਇੱਥੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਦੀ ਆਤਮਾ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਇੱਥੇ ਹੈ। ਵਾਪਿਸ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੀ ਵੱਡਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਉਹ ਆਉਂਦੇ ਵੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਭਗਤੀ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜੇ ਸਦਗਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਪਰ ਸਮਝਕੇ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਪਰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਗੇ। ਹੋਰ ਸਭਨੂੰ ਇੱਥੇ ਥੱਲੇ ਯਾਦ ਕਰਣਗੇ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੀ ਇੱਥੇ ਯਾਦ ਕਰਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਹੈ ਯਥਾਰਤ ਯਾਦ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇਹ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ, ਆਤਮਾ ਸਮਝਕੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਦੇਹ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਰਾ ਸਮੁੰਦਰ, ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ, ਸਾਰੇ ਆਕਾਸ਼ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕਿੰਨੇ ਟੁੱਕੜੇ - ਟੁੱਕੜੇ ਹਨ। ਇੱਕ - ਦੇ ਦੀ ਹੱਦ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। ਉੱਥੇ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਨਹੀਂ। ਭਗਵਾਨ ਤਾਂ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਭ ਬਾਪ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਹਿੰਦੂ - ਚੀਨੀ ਭਰਾ - ਭਰਾ, ਹਿੰਦੂ - ਮੁਸਲਮਾਨ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਪਰ ਅਰੂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਹਿੰਦੂ - ਮੁਸਲਿਮ ਭੈਣ - ਭਰਾ। ਨਹੀਂ, ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਆਦਿ ਸੁਣਦੇ ਸਤ - ਸਤ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਰੂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਸਤ, ਝੂਠ। ਸੱਚਖੰਡ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ਹੀ ਸੱਚ ਬੋਲਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਝੂਠ ਹੀ ਝੂਠ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬੋਲੇ ਕਿ ਤੂੰ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਤਾਂ ਵਿਗੜ ਪੈਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਸੱਚ ਦੱਸਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਵੀ ਕੋਈ ਤਾਂ ਗਾਲਾਂ ਦੇਣ ਲੱਗ ਪੈਣਗੇ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ 5 ਤੱਤਵ ਵੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹਨ। ਅੱਜਕਲ ਮਨੁੱਖ ਭੂਤਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭੂਤਾਂ ਦੀ ਹੀ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਯੋਗ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਲਗਾਓ। ਹੁਣ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਣਗੇ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਸਰਾ ਨੇਤ੍ਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਕਰਮਾਜੀਤ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਵਿਕਰਮਾਜੀਤ ਸੰਵਤ। ਇਹ ਹੈ ਵਿਕ੍ਰਮੀ ਸੰਵਤ। ਤੁਸੀਂ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਵਿਕ੍ਰਮਾਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਯੋਗ ਤਾਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਲੋਕੀ ਬਾਹਰ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਭਾਰਤ ਦਾ ਯੋਗ ਸਿਖਾਉਣ ਆਏ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਇਹ ਤਾਂ ਹਠਯੋਗੀ ਹਨ। ਉਹ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾ ਨਾ ਸੱਕਣ। ਤੁਸੀਂ ਰਾਜਰਿਸ਼ੀ ਹੋ। ਉਹ ਹੈ ਹੱਦ ਦੇ ਸੰਨਿਆਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਸੰਨਿਆਸੀ। ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾ ਨਾ ਸੱਕਣ। ਇਹ ਹਨ ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਨਵਾਂ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੇ। ਇਸਲਈ ਨਵੇਂ ਨੂੰ ਕਦੀ ਅਲਾਓ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੰਦ੍ਰਸਭਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਸ ਵਕਤ ਹੈ ਸਭ ਪੱਥਰ ਬੁੱਧੀ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਬਣਦੇ ਹੋ ਪਾਰਸ ਬੁੱਧੀ। ਹੁਣ ਹੈ ਸੰਗਮ। ਪੱਥਰ ਤੋਂ ਪਾਰਸ ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਈ ਬਣਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆਏ ਹੋ ਪਾਰਸਬੁੱਧੀ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ।

ਬਰੇਬਰ ਭਾਰਤ ਸੇਨੇ ਦੀ ਚਿੜੀਆਂ ਸੀ ਨਾ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ ਨਾ। ਇਹ ਕਦੀ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸੀ, ਇਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੈ। ਅੱਜ ਤੋਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਫੇਰ ਇਹ ਕਿੱਥੇ ਗਏ। ਤੁਸੀਂ ਦਸ ਸਕਦੇ ਹੋ 84 ਜਨਮ ਭੋਗੇ। ਹੁਣ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹਨ ਫੇਰ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਰਹੇ ਹਨ, ਤਤਵਮ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਸਾਧੂ - ਸੰਤ ਆਦਿ ਕੋਈ ਵੀ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸੱਕਣ। ਉਹ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ, ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ ਮਾਰੂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਜੇ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਗੀਤ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਰੋਮਾਂਚ ਖੜੇ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਇਕਦਮ ਚੜ੍ਹ ਜਾਵੇਗਾ। ਫੇਰ ਉਹ ਨਸ਼ਾ ਸਥਾਈ ਵੀ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ। ਉਹ ਸਰਾਬ ਪੀਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ। ਤੁਹਾਡਾ ਨਸ਼ਾ ਉਤਰਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ, ਸਦੈਵ ਚੜ੍ਹਿਆ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕਿੰਨੇ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਨਾਲ ਫੇਰ ਸ਼੍ਰੇਯਾਚਾਰੀ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਵਿੱਚ ਲੱਗਾ ਰਹੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਵਿਕ੍ਰਮਾਜੀਤ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਵਿਕ੍ਰਮਾਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਵਿੱਚ ਲੱਗਾ ਰਹੇ।

2. ਬਾਪ ਦੇ ਵਰਸੇ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਮਾਤੇਲਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਹੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਜੋ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਮਝਕੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੁਆਰਾ ਅਗਿਆਨ ਦਾ ਪਰਦਾ ਹਟਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਰਚ ਲਾਇਟ ਭਵ:
ਹੁਣ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਦਾ ਵਕਤ ਸਮੀਪ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਅੰਤਰਮੁੱਖੀ ਬਣ ਗਹਿਰੇ ਅਨੁਭਵਾਂ ਦੇ ਰਤਨਾਂ ਨਾਲ ਸਵੈ ਨੂੰ ਭਰਪੂਰ ਬਣਾਓ, ਇਵੇਂ ਸਰਚ ਲਾਇਟ ਬਣੇ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨਾਲ ਅਗਿਆਨ ਦਾ ਪਰਦਾ ਹੱਟ ਜਾਵੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਹਲਚਲ ਤੋਂ ਬਚਾਏ ਸੁੱਖੀ ਸੰਸਾਰ, ਸਵਰਨਿਮ ਸੰਸਾਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਸੁੱਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਸਵਾਸ ਦੇਣ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਹੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਮਾਇਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੀ ਆਕਰਸ਼ਣ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹੋ ਤਾਂ ਸਦਾ ਹਰਸ਼ਿਤ ਰਹੋਗੇ।
